

Rodzicu ! Wysłuchaj apelu twojego dziecka.

APEL TWOJEGO DZIECKA.

NIE psuj mnie, dając mi wszystko, o co Cię proszę. Niektórymi prośbami jedynie wystawiam Cię na próbę.

NIE obawiaj się postępować wobec mnie twardo i zdecydowanie. Daje mi to poczucie bezpieczeństwa.

NIE pozwól mi utrwalić złych nawyków. Ufam, że Ty pomożesz mi się z nimi uporać.

NIE postępuj tak, abym czuł się mniejszy niż jestem. To sprawia, że postępuje głupio, żeby udowodnić, że jestem już duży.

NIE karć mnie w obecności innych. Najbardziej mnie przekonujesz, gdy mówisz do mnie spokojnie i dyskretnie.

NIE ochraniaj mnie przed konsekwencjami tego co zrobiłem. Potrzebne są mi również bolesne doświadczenia.

NIE przejmuj się zbyt mocno gdy mówię "Ja Cię nienawidzę!". To nie Ciebie nienawidzę, ale ograniczeń, które stawiasz przede mną.

NIE przejmuj się zbyt mocno moimi małymi dolegliwościami. Pomyśl jednak, czy nie staram się przy ich pomocy przyciągnąć Twojej uwagi, której tak bardzo potrzebuję.

NIE gderaj. Będę się bronił udając głuchego.

NIE dawaj mi pochopnych obietnic, bo czuję się zawiedziony, gdy ich później nie dotrzymujesz.

NIE przeceniaj mnie. To mnie krępuje i niekiedy zmusza do kłamstwa, aby nie sprawić Ci zawodu.

NIE zmieniaj swoich zasad postępowania w zależności od układów. Czuję się wtedy zagubiony i tracę wiarę w Ciebie.

NIE zbywaj mnie, gdy stawiam Ci pytania. Ja znajdę odpowiedź gdzie indziej ale to w Tobie chciałbym mieć przewodnika po świecie.

NIE mów, że mój strach i moje obawy są głupie. Dla mnie są bardzo realne.

NIGDY nawet nie sugeruj, że Twoje cechy to doskonałość i nieomyślność. Przezywam bowiem zbyt wielki wstrząs, gdy widzę, że tak nie jest.

NIGDY nie myśl, że usprawiedliwianie się przede mną jest poniżej Twojej godności. Wzbudza ono we mnie prawdziwą serdeczność.

NIE zabraniaj mi eksperymentowania i popełniania błędów. Bez tego nie mogę się rozwijać.

NIE zapominaj, jak szybko dorastam. Jest Ci zapewne trudno dotrzymać mi kroku, ale - proszę Cię - postaraj się.